

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: V. I., zast. Mgr. et Mgr. Janem Jungem, advokátem se sídlem Štěpánská 615/24, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 3. 2019, č. j. MV-103249-4/SO-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 11. 2019, č. j. 57 A 63/2019 – 64, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované specifikovanému tamtéž. Žalovaná jím zamítla odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 7. 2018, č. j. OAM-10495-8/DP-2018, jímž byla zamítnuta stěžovatelova žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem strpění pobytu na území

[2] Společně s podáním kasační stížnosti stěžovatel požádal, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, který následně doplnil.

[3] Má za to, že v důsledku rozhodnutí žalované mu hrozí újma spojená s nuceným vycestováním na Ukrajinu, kde již nemá domov ani zázemí a hrozí mu nebezpečí. V České republice žije se svou manželkou a nezletilým synem, který se zde narodil a nyní navštěvuje mateřskou školu. Rodina bydlí v bytě darovaném otcem manželky, který má na území povolený trvalý pobyt. Stěžovatel je zde zaměstnán (což doložil pracovní smlouvou uzavřenou s Léčebnými Lázněmi Mariánské Lázně a.s., se sídlem Masarykova 22, Mariánské Lázně, a to na dobu určitou do 14. 4. 2021) a je také jednatelem rodinné společnosti (jak vyplývá z doloženého výpisu z obchodního rejstříku West Europa s.r.o., se sídlem Zádub 75, Zádub-Závišín). Svoji práci zajišťuje prostředky pro chod domácnosti. V této souvislosti doplňuje, že požádal o vydání zaměstnanecké karty; sice neúspěšně, proti rozhodnutí žalované (které též dokládá) se však hodlá bránit.

[4] Dále poukazuje na to, že v případě nuceného vycestování by v nynějším řízení nemohl řádně hájit svá práva. Nemohl by v něm vystupovat osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny apod.

[5] Proti újmě, která stěžovateli hrozí, dle jeho názoru nestojí jakákoli újma třetích osob ani rozpor s důležitým veřejným zájmem, k čemuž doplňuje, že je trestně bezúhonný.

[6] Žalovaná s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Namítá, že přiznání odkladného účinku je mimořádným institutem, pokud by však soud přistoupil na stěžovatelovu argumentaci, musel by jej přiznat vždy, kdy by byla zamítnuta žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Zdůrazňuje, že stěžovatelem tvrzená újma může vzniknout až na základě rozhodnutí o správním vyhoštění.

[7] Ve vztahu k poukazu stěžovatele na právo na soudní ochranu uvádí, že náležitou ochranu práv zajišťuje zástupce a stěžovatel může k návštěvě České republiky (za účelem účasti na soudním jednání) využít formu pozvání, víza, respektive může na území pobývat až 90 dnů bezvízově.

[8] Soud vycházel při posouzení stěžovatelova návrhu z § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle nich platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek, soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Učiní tak v případě, kdy by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Žalované lze přisvědčit, že k bezprostřednímu opuštění České republiky by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění. To však neznamená, že v důsledku rozhodnutí ve věci jeho pobytového oprávnění (v nynější věci žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem strpění pobytu na území) mu žádná újma hrozit nemůže. Přiznání odkladného účinku je vždy záležitostí konkrétních okolností věci, na jejichž základě soud posuzuje, zda je případně hrozící újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zda přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je přitom zejména na účastnících řízení, aby soudu předestřeli relevantní skutkové okolnosti. Stěžovatel, aby byl se svým návrhem úspěšný, musí především tvrdit a osvědčit, že mu v důsledku vydání rozhodnutí hrozí dostatečně závažná újma. Na žalované pak je, aby ve svém vyjádření zmínila skutečnosti svědčící o rozporu s veřejným zájmem, případně nepřiměřené újme na straně třetích osob.

[10] V nynější věci má přiznání odkladného účinku pro stěžovatele reálný význam v podobě možnosti legálnímu setrvání na území České republiky a zejména v nevystavení

pokračování

se riziku správného vyhoštění a předejití negativním důsledkům s tím spojeným (zákazů pobytu na území Evropské unie). Stěžovatel zde již několik let pobývá s manželkou i nezletilým synem, své vazby na území založil legálním způsobem, pracuje zde a po ekonomické stránce tak zajišťuje rodinu.

[11] Zcela bez významu není ani to, že případné vycestování na Ukrajinu by mohlo stěžovateli ztížit ochranu práv v nynějším řízení. Dle dostupných informací je však stěžovatel držitelem biometrického pasu a mohl by do České republiky přicestovat v rámci bezvízového styku (případně s využitím dalších institutů zmiňovaných žalovanou). Z ničeho ani nevyplývá, že by kontakt se zástupcem byl znemožněn. V kontextu okolností nynější věci tedy soud hodnotí případné komplikace související s ochranou práv v řízení jako vedlejší.

[12] V projednávané věci nepřevažuje ochrana veřejného zájmu nad případným zásahem do života stěžovatele. Žalovaná ve svém vyjádření nepoukázala na žádný důležitý veřejný zájem, se kterým by bylo přiznání odkladného účinku v rozporu. Soud si je vědom, že stěžovatelovo další setrvání na území České republiky určitým způsobem narušuje zájem společnosti na ochraně veřejného pořádku, s ohledem na okolnosti nynější věci se však nejedná o narušení podstatné a nepřiměřené. Současně z ničeho nevyplývá, že by přiznáním odkladného účinku hrozila jakákoli újma jiným osobám.

[13] Nejvyšší správní soud s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou splněny. Tímto usnesením nepředjímá meritorní posouzení případu a rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. února 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu